

22. april — dan tabornikov Slovenije

Vzgoja in negovanje tradicij

(sa) 22. aprila leta 1951 je bila v počastitev 10. obletnice ustanovitve OF v Ljubljani ustanovljena poveljna taborniška organizacija. Od predvojnih skavtskih in gozdovniških je prevzela v glavnem praktične elemente dela življenja v naravi, nekatere prvine vzgoje otroka in mladince ter prekinila s skavtsko ideologijo. Današnji taborniki nimajo več zgledov v Indijancih in divjih plemenih, kot sorodne organizacije skavtov v tujini, pač pa so zgledi tabornikov partizanov s svojimi izkušnjami v borbi za osvoboditev izpod okupatorjev ter domačih izdajalcev.

Zato ni čudno, da taborniška organizacija aktivno krepi vse elemente dela v vodih, četah, klubih in odredih, ki ohranjajo, razvijajo in krepijo vrednote NOB in revolucije. S tem pa istočasno ob konkretnem delu na tedenskih sestankih in drugih akcijah pripravlja člana organizacije na samostojno in odgovorno delo ter življenje v današnji samoupravni socialistični skupnosti. Na ta način tudi navaja članstvo na splošni ljudski odpor in družbeno samozaščito ter tako pomaga pri obrambni vzgoji.

Cilj taborniške organizacije je vzgoja članstva; gre za dodatno vzgojo otroka in mladince, ko ta dva nista v šoli ali na delovnem mestu oziroma doma. Specifičnost delovanja taborniške organizacije pa je sistem dela v vodih: to je sistem dela v manjših skupinah, ki jo sicer vodi izkušen vodnik. Vsak član voda pa ima posebno nalogo (funkcijo), ki ustreza njegovi starosti in sposobnosti. Tako lahko govorimo tudi o kadrovske organizaciji.

Ta sistem dela pa zahteva posebne delovne pogoje. Sestankovanje velja le za delavce v upravah odredov in občinskih organizacij. Pravo taborništvo pa poteka zunaj, v naravi, ob konkretnem delu, družabnem življenju, v nenehnih tekmovanjih in preizkušnjih lastnih sposobnosti in znanja ter ob dodatnem urjenju in organiziranju mlajših tovarišev za življenje v skupnosti. Osnova je delgatski sistem, ki so ga poznali že predvojni taborniki. Samoupravljanje pa izhaja od voda navzgor, ko predstavniki delovne skupine — voda razpravljajo o delu v organizaciji in prek svojega zastopnika posredujejo svoje želje in zahteve četnemu vodstvu, le-to odrednemu itn.

Sistem dela omogoča praktično samostojno delo vsake čete (več vodov) v odredu in tudi za mladino vsakega voda. Zato ne zdrži vsak otrok ali mladinec v taborniških vrstah, če ni pripravljen organizirano, disciplinirano in odgovorno izvajati skupaj sprejetih sklepov. Seveda ne gre za pretirane odgovornosti, vendar le gre za dokaj resen odnos do skupnosti, izvrševanje obveznosti in izvajanje zahtevnega programa.

Tretji aprilski vikend se bodo zbrali delegati šišenskih odredov in na delovni konferenci analizirali minulo delo ter potrdili program dela za leto. Večino usmeritev so že potrdili odredi na svojih konferencah, zato bo zbor tabornikov tokrat v naravi ob tabornem ognju. Če bo le vreme naklonjeno.

Poleg letošnjega sodelovanja na VII. ZLETU ZTJ bodo najpomembnejše akcije

letna taborjenja, ki jih že 30 let organizirajo na amaterski osnovi. Poleg tega bodo 7. maja ob akciji Po poteh spominov in tovarištva gostili vse slovenske tabornike na stadionu ŽŠD Ljubljana. Odred Rožnik pa bo tam sprejel člane bratskega odreda Jugoslavija, ki se bo v polnem številu udeležil Pohoda ob žici okupirane Ljubljane. Delegati tega odreda bodo sodelovali tudi na seminarju o delu s starejšimi kategorijami članstva, ki ga vsako leto pripravljajo Rožnikovi vodniki.

TABORNIKI — KRVODAJALCI

Sredi marca se je tradicionalne taborniške krvodajalske akcije, ki traja že četrto leto, udeležilo kar 27 tabornikov iz različnih naših enot v občini. Taborniki se vsake tri mesece zberejo na Zavodu za transfuzijo krvi in darujejo to dragoceno življenjsko tekočino. V tem času se je zvrstilo prek 70 tabornikov, ki so dali kri. Posebej velja omeniti krvodajalce, ki so že večkrat sodelovali na tej akciji: Tomo Pejić (50-krat), Viktor Robič (37), Martin Petrič (14), Milan Jevtić (10) in Toni Praznik (8). Klubovci odreda Rožnik vodijo poseben seznam vseh krvodajalcev, saj so kot organizatorji razširili letošnjega marca akcijo na širše ljubljansko območje.

GALEBI 1983

Galebi so glasilo partizanskega odreda Rožnik in so lani praznovali kot odredno glasilo 20-letnico izhajanja. Letos je v petih zvezkih izšlo že 11 števk, kar je svojevrsten rekord. Glasilo urejajo in razmnožujejo taborniki sami. Sami se tudi urijo v pisanju člankov vseh vrst, sami tehnično urejajo svoj časopis in ga tudi pošiljajo po vsej Jugoslaviji. Konec marca je izšel poseben zvezek, ki so ga namenili včlanjevanju v bratski odred tabornikov JUGOSLAVIJA, o čemer smo že pisali. Ta zvezek so prejeli vsi člani tega odreda (BOI YU) po vseh republikah in pokrajinah SFRJ.

Sicer pa iz Galebov veje močna in pestra taborniška aktivnost, ki se kljub stabilizaciji ni ustavila, le delno je spremenila obseg dejavnosti in tudi po vsebini je že čutili nekatere spremembe. Mladinci — taborniki še vztrajajo pri sodelovanju z mladino iz drugih republik in pokrajin. Težava je spet oddaljenost do npr. Kraljeva, Skopja, Sečanja, Cetinja, Splita in Ljubuškega ter Prizrena: priti do teh krajev z delegacijo otrok ali mladine ne prenese noben taborniški proračun. Zato so se odločili zbrati del sredstev tudi na drug način, da le ne bi zamrle akcije, ki v neposrednem stiku mladih iz vseh delov Jugoslavije razvijajo bratstvo in enotnost jugoslovanskih narodov in narodnosti in poglobljajo medsebojna poznanstva. Zato so tudi o tem problemu spregovorili na seminarju vodnikov konec marca. V Galebih pa poleg že omenjenega gradiva lahko najdemo vse elemente, ki dokumentirajo pestro aktivnost predšolskih murnov, osnovnošolskih medvedkov in čebelic ter drugih članov taborniških vodov in čet.

Prva alpinistična odprava PD Rašica v Južno Ameriko

Iz Šiške v Ande

(tb) Januarja letos je poteklo natanko šest let, odkar je bil pri planinskem društvu Rašica ustanovljen alpinistični odsek. Z delom je začela peščica zagnanih alpinistov in planincev. V teh šestih letih se je število alpinistov na odseku pomnožilo od dvanajst na več kot šestdeset. Tri zaporedne alpinistične šole, ki so jih organizirali rašiški alpinisti, so pritegnile precej mladih planincev, ki so hoteli gore spoznati tudi z druge, bolj strme in nevarne strani, koder ne vodijo nadelane poti in ni markacijskih znamenj.

Še bolj razveseljav kot porast števila članov odseka pa je skokovit vzpon v kvaliteti plezalnih tur, ki so jih opravili alpinisti Rašice. V zadnjem letu so preplezali kar 1166 vzponov in tako uvrstili rašiški alpinistični odsek med tri najuspešnejše v Sloveniji (in tudi v Jugoslaviji). Od teh vzponov jih je kar tretjina pete in šeste tj. najtežje težavnostne stopnje. Dva naša alpinista sta se borila z južno steno himalajskega osemtisočaka Lotseja, naša alpinistka Marija Frantar je dosegla jugoslovanski ženski višinski rekord, 7495 m visoki vrh Pik komunizma v Pamirju (Sovjetska zveza), ki ga je lansko leto osvojila prva jugoslovanska ženska alpinistična odprava. V letošnji zimi pa so za prijetno presenečenje poskrbeli Matijevec, Frantar in Bucik, ki so v Centralnih Alpah preplezali prvo zimsko ponovitev izredno zahtevne 1000 metrov dolge smeri Dufour-Frehel v Grand Pilier d'Angle (»veliki vogalni steber«), ki s svojo ledeno severno steno tvori enega od temeljev vršne kupole Mont Blanca.

Vsi ti uspehi so spodbudili vodstvo odseka in planinskega društva, da so skupno začeli razmišljati o prvi ekspediciji iz občine Šiška, o alpinistični odpravi PD Rašica v južnoameriške Ande. Za cilj so si izbrali doslej še nepreplezano 1700 metrov visoko južno steno šesttisočaka Salcantaya (v jeziku Kečua indijancev »divjak« — 6271 m nad morjem) v Cordilleri Vilcabambi v perujskih Andih. Odprava je dobila tudi vso podporo Planinske zveze Slovenije oziroma Komisije za odprave v tuja gorstva. Vodja odprave bo Matjaž Deržaj, ki si je že pred leti nabiral izkušnje v Južni Ameriki, ostali alpinisti pa so: Vanja Matijevec, Niko Novak, Silvo Novak, Lado Vidmar, Slavko Frantar in Tine Bucik. Na pot bodo odrinili z zagrebškega letališča 28. maja, vrnili pa se bodo predvidoma 9. julija letos.

Rašiška odprava, ki gre na pot ob dveh jubilejih — 90-letnici slovenskega planinstva in 30-letnici ustanovitve Planinskega društva Rašica — ne bo stala niti milijon dinarjev. Vsa sredstva so člani alpinističnega odseka zbrali sami s prostovoljnim delom, prodajo značk, posterjev in koledarja, s pomočjo Planinskega društva, z zbiranjem oglasov za bilten, ob podpori nekaterih delovnih organizacij ipd. Nekaj sredstev so dobili tudi z mestne Zveze za telesno kulturo za pet alpinistov, kategoriziranih v zvezni razred, po enotni kategorizaciji jugoslovanskih športnikov.

Ob koncu lahko alpinistom AO PD Rašica zaželimo nadaljnji nenehen vzpon v kvaliteti, uspešno opravljeno delo na alpinistični odpravi in srečen povratek domov!